

آیینہ جمال مصطفیٰ (ص)

به مناسبت یازدهم شعبان، سالروز میلاد حضرت علی اکبر(ع) و روز جوان ...

به مناسبت یازدهم شعبان، سالروز میلاد حضرت علی اکبر(ع) و روز جوان

&171# اگر هزار فرزند بیابم، نام همه را علی خواهم گذاشت؛ این جمله‌ای بود که پدرت حسین(ع) در روز ولادتت و در پاسخ به پدرش علی(ع) و در دفاع از حریم ولایت سرود و نام تو را &171#علی گذاشت و تو علی اکبر حسین(ع) شدی.

می‌گویم علی اکبر حسین(ع)، آخر تو بی وجود پدر و بی‌ترنم نام او برای خود زندگی نمی‌دید و پدر بی‌حضور تو زیستن نمی‌خواست و نمی‌توانست. این را از کجا می‌گویم؟ از این‌که تو در روز عاشورا حتی نخواستی چهره غم‌آلود و اشکبار پدر را در شهادت یک نفر از فرزندان هاشم ببینی و این شد که از پدر خواستی نخستین شهید بنی‌هاشم شوی و شدی؛ از این‌که پدر تنها بر بالین تو سرود: &171#علی الدنيا بَعْدَكَ العاقا؛ عزیزم علی، پس از تو خاک بر سر دنیا باد.

پس چگونه تو را می‌توان تنها علی اکبر نامید که تو علی اکبر حسینی، تو میوه دل پدری، نهایت امید و آرزویش. تو یادآور خاطرات شیرینی هستی که حسین(ع) با آن‌ها شاد زیسته بود؛ از این بود که در هنگامه رهسپار شدن به سوی میدان رو به آسمان کرد و گفت: &171#خدایا شاهد و گواه باش جوانی را به سوی این سپاه می‌فرستم که در صورت و سیرت و سخن، شبیه‌ترین انسان به پیامبر است» و باز با سوز ادامه داد که:

&171#خدایا، هرگاه بی‌تاب و دلتنگ پیامبر(ص) می‌شدیم او را می‌نگریستیم».

ای نماینده رسول خدا(ص) در خلقت و خلق و گفت و گو، ای پیامبر مکرر، ای قامت رشید، ای شجاعت ایستاده، ای وقار و ادب جاری، ای خلاصه و عصاره همه فضایل، ای همانند معصوم؛ تو آن قدر بزرگی که حتی دشمنی چون معاویه در مقابل عظمت سر تعظیم فرود آورد و تو را شایسته‌ترین انسان برای خلافت نامید.

ای همه هستی حسین(ع)، پدرت - حسین(ع) - نگین انگشتی هستی بود، میوه دل رسول‌الله(ص)، سید جوانان اهل بهشت و تو اکبر حسین، جان پدر بودی؛ جان کسی که خود، جان جهان است.

اکبر، عالم حیران ادب و وقار تو در برابر پدر است، آن‌گاه که در بین راه مکه تا کربلا، درست یک قدم مانده به کربلا، در قصر بنی مقاتل با چشمانی شرم‌آگین و فروهشته در حاشیه نگاه پدر ایستادی و پدر را که آیه استرجاع می‌خواند، به یک جمله نواختی که: پدر جان، ما را چه باک که بر حق می‌رویم و بر حق می‌میریم، و پدر شادمان دست به آسمان برداشت و برایت دعا کرد که: فرزندم، خدا پاداش نیکویت دهد.

اکبر از این است که تو را نمی‌توان شناخت و رشادتت را و شجاعتت را و حمیتت را، و جوانمردیت را نمی‌توان فهمید.

ای نماینده هر چه احسان و سخاوت و بخشش، ای مهمان نواز، ای دستگیر نیازمندان، به رسم همیشه زندگی‌ات که فقیران و درماندگان را به گرد خویش جمع می‌کردی و همچون جدت علی(ع) لقمه در دهانشان می‌گذاشتی و بی هیچ منتی، نیازشان را پاسخ می‌گفتی، دستان پر از نیاز ما را بگیر و ما را به جرعه‌ای از کرامتت سیراب کن که سخت نیازمند توایم.

جوان رشیدحسین(ع)، سالروز میلادت، سالروز تولد پیامبر(ص) است، روز میلاد علی(ع) و فاطمه(س) است، روز ولادت حسن(ع) و حسین(ع) است. روز میلادت روز شکفتن تمام گل‌های زیبای باغ علوی است که تو نماینده همه زیبایی‌ها و خوبی‌ها و کمالات آنان در کربلایی.

یازدهم شعبان، سالروز میلاد با برکت حضرت علی‌اکبر(ع) و روز جوان بر همه جوانان عاشق و شیفته علی اکبر حسین، مبارک باد.

عبدالکریم خاضعی نیا